

ประดู่ป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Pterocarpus macrocarpus</i> Kurz
ชื่อวงศ์	LEGUMIMOSAE – CAESALPIMIOIDEAE
ชื่อพื้นเมือง	จืดดอก ฉะนอง ตู่ ตู่ป่า ตะเลอ เตอะเลอ ประดู่เสน

ไม้ยืนต้น ขนาดใหญ่ สูงประมาณ 20 ม. ขึ้นไป เปลือกต้นหนา สีน้ำตาลดำหรือเทาแตกสะเก็ดเป็นแผ่นเล็ก ๆ หลุดลอกง่ายเปลือกชั้นในสีแดง มีน้ำยางสีแดง บางครั้งซึมออกมาแห้งแข็งสีแดงข้างลำต้นตามรอยเจาะของพวกแมลง

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกปลายใบคี่ ใบย่อย 7-9 ใบ รูปขอบขนานแกมรูปไข่ ขนาด 2.5-5 x 8-10 ซม. ใบเกลี้ยงเป็นมัน ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย

ดอก ดอกช่อแบบแยกแขนงตามซอกใบใกล้ปลายกิ่งช่อยาว 15-20 ซม. รูปดอกถั่ว สีเหลือง หลอดกลีบเลี้ยงรูปประฆัง มี 5 แฉก กลีบดอก มี 4 กลีบ มีรอยยับย่น เกสรเพศผู้ มี 10 อัน แบ่งเป็น 2 มัด

ผล เป็นฝัก มีครีบกกลมคล้ายรูปโล่ บิดเบี้ยวเล็กน้อย มีติ่งแหลมยื่นออกมา 1 อัน เส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 6-8 ซม. เมล็ดเกาะอยู่ตรงกลาง ผลอ่อนลาดบางไปทางปีก ผลอ่อนสีเขียว มีขนสีขาวหรือน้ำตาลอ่อนปกคลุม ผลแก่สีน้ำตาล มี 1 - 2 เมล็ด

สภาพนิเวศ พบขึ้นอยู่ในป่าเบญจพรรณชื้น และป่าดิบแล้งทั่วไป ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 100-600 ม.

สถานภาพ ไม้หวงห้ามธรรมดาประเภท ก.